

STEEDS MEER WANDELLIEFHEBBERS ONTDEKKEN TOCHTEN VAN BOXTELAAR WIM KUIPERS

Een koningspaadje op duizelingwekkende hoogte...

MARC CLEUTJENS

Het dagritme in El Chorro wordt bepaald door de zwerfhondjes die uitpuffen op het terras naast het stationnetje aan de lijn Malaga-Ronda. Even verderop, naast de piepkleine supermarko Maribel, doorbreken een kanarie en een parkiet de stilte van de siësta. Ze zitten in kooitjes naast de keukendeur van een van de weinige huizen die El Chorro telt en worden bewonderd door de achttien wandelaars die op pad zijn met Boxtelaar Wim Kuipers en kennis maken met El Camenito del Rey en Las Escaleras Árabes.

„Buenos dias, señor Wim!” De eigenaresse van hotel-restaurant La Garganta in El Chorro begroet de gids hartelijk. Net als zijn gasten trouwens die hij ook ditmaal weer de geheimen van het achterland van Malaga zal laten zien. Kuipers is nog net geen kind aan huis bij La Garganta, al staat zijn eigen wandelstok achter de bar - niemand die eraan komt. Drie, vier keer per jaar verblijft hij hier en neemt hij wandelaars mee, in eerste instantie vooral uit Boxtel, maar nu uit heel Nederland. En zelfs België heeft hem ontdekt... La Garganta is dé uitvalsbasis om dit ge-

bied te verkennen. Het is prachtig complex dat een industriële oorsprong heeft. Vroeger, toen het toerisme niet verder ging dan de Costa del Sol, was hier enige vorm van mijnbouw en waren er waterkrachtcentrales die de agglomeratie Malaga en omgeving van energie moesten voorzien. De fabriek is een hotel geworden, met zwembad en een rijtje appartementen met balkon dat uitziet op een van de stuwmeren. Net onder de balustrade hangen sinaasappels en citroenen te rijpen.

ATTRACTIE

De wandelaars zijn gekomen voor El Camenito del Rey, volgens Kuipers een heuse 'wandelattractie' die pas sinds enkele jaren belopen kan worden. Het pad is aangelegd rond 1901 om het transport van goederen en personeel van en naar de centrale tussen El Chorro en de Gaitanejo-watervallen makkelijker en vlugger te laten verlopen. In 1905, na een bouwtijd van vier jaar werd het pad officieel geopend. Koning Alfons XIII van Spanje gebruikte het pad in 1921 bij de inhuldiging van de stuwdam Conde del Guadalhorce, waaraan het pad zijn huidige naam aan te danken heeft.

Inmiddels is een nieuw pad aangelegd, veilig omgeven door een hekwerk en voorzien van een stabiele houten plankenbodem. Een kleine acht kilometer slingert het door de kloof, veelal op duizelingwekkende hoogte. De wandelaars van Kuipers worden na een busrit door de bergen afgezet bij een restaurantje. Daar begint de wandeling langs een traag stromend riviertje dat voert naar een stuwdam waar El Camenito del Rey begint.

Inderdaad, het is een attractie: kaartverkoop, een handjevol souvenirs, notenverkopers, lange rijen voor twee toiletten. Maar als iedereen door het touw is, begint een adembenemende wandeltocht langs prachtige vergezichten en akelige diepten. Wie goed kijkt, ziet onder het nieuwe koningspaadje de oude route liggen. Verbrokkeld. Weggeslagen. Onbegaanbaar.

Het hoogtepunt - letterlijk en figuurlijk - is het passeren van een stalen bruggetje dat vervaarlijk schommelt. De wind giert hier door de kloof. Beneden stroomt de rivier. En als de brug is overwonnen - hier heeft iedereen hoogtevrees! - volgt misschien wel het echte hoogtepunt van de tocht. Als tegen de rotswand geplakt, hangt het wandelpad misschien wel honderd meter boven het dal.

KLIMMEN EN KLAUTEREN

Kuipers heeft meer uitdagingen voor 'zijn' wandelaars in petto. Na de middaglunch - bij een barretje naast het station van El Chorro - start een lange wandeling naar Las Escaleras Árabes - de Arabische Trappen. Pakweg zes kilometer klimmen en uiteindelijk ook klauteren over trap treden die de Moren die hier ooit heersten lieten aanleggen. Eenmaal boven wacht de beloning: een uitzicht over de Andalusische bergen. En dan afdalen over die Arabische trappen. Links en rechts losliggende keien, het is opletten geblazen. Voetje voor voetje schuifelen...

De wandeltrip in El Chorro opent Kuipers op de eerste dag stevast met een inspannende wandeling naar een hooggelegen stuwmeer. Hier laat Andalusië zich in alle schoonheid zien. Mimosa in de knop of al in bloei, overal gele brom. Een schaapskudde trekt door het mediterrane landschap.

Een stadsbezoek aan Malaga vervolmaakt Kuipers' reis. Ibis Budget is het goedkope, maar schone en comfortabele hotel aan de Calle Calvo dat als uitvalsbasis dient. Hier geen door de Boxtelse gids uitgestippelde stadstoer, maar vrijheid blijheid. In groepen zwermt iedereen uit om een van

de minst bekende steden van de Costa del Sol te verkennen. Waar Malaga vroeger alleen bekend was als doorvoerplaats van toeristen met bestemming Torremolinos, Benalmadena en Marbella, is het nu een fiere stad.

Weg zijn de verkommerde pleinen en grauwe straatjes. Malaga bruist. Bezoek de kathedraal, steek een kaarsje op in Iglesia San Juan en bewonder het Plaza de Toros. Vergeet de resten van het Romeins theater niet en bezoek het Alcazaba waar ooit de Moren de scepter zwaaiden. Gevoelig voor trends? Ga dan naar de haven waar hippe winkels en trendy barretjes ervoor zorgen dat de 600.000 Malagueta weer trots zijn op hun plekje aan de Middellandse Zee. En besluit de dag in een van de honderden tapasbarretjes. Zoals op het Plaza de la Merced, even voorbij het geboortehuis van Pablo Picasso. Of in de Calle Santa Lucia, waar iedereen aanschuift voor al die kleine gerechtes. Kuipers' wandelaars verlangen een week na thuiskomst nog wel eens terug naar die vier dagen Andalusië. Ze overwegen zelfs nog eens terug te gaan naar La Garganta. Wie goed heeft opgelet, weet Kuipers' wandelstok te staan. Señor Wim vindt het vast niet erg als hij even geleend wordt. Als hij maar wordt teruggezet...

Wandelaars lopen onder leiding van gids Wim Kuipers uit Boxtel over het houten pad El Camenito del Rey in Andalusië. (Foto: Peter de Koning).

WIM KUIPERS UIT BOXTEL ORGANISEERT WANDELREIZEN

‘Dit móeten veel mensen mooi vinden’

MARC CLEUTJENS

Een paar jaar geleden besloot Wim Kuipers (50) het roer helemaal om te gooien. De Boxtelaar verruilde een baan met zekerheid voor het avontuur. Hij besloot van zijn passie zijn beroep te maken en organiseert met de regelmaat van de klok wandelreizen naar Spanje, Ierland, Italië, New York en binnenkort ook de Azoren. „Wandelen verbindt mensen.”

Kuipers is geen onbekende in Boxtel. Als muzikant stond hij aan de wieg van rockband Kicking Bill, waarmee hij regelmatig langs barretjes en saloons in de Verenigde Staten toerde. Hij was verbonden aan de muziekgroep DesdeKunst en schreef liedjes voor totaaltheater De Goei, De Kwaai & De Lillike, beide van stichting BoeL. Als 'Wij zijn Wim Kuipers' was hij met muziekvrienden als straatmuzikant actief en vorig jaar trok hij volle zalen met het liedjesprogramma Droomtranen.

Het besluit om te gaan wandelen - en daar zijn professioneel van te maken - nam hij een paar jaar geleden. „Ik wil graag doen wat ik leuk vind”, vertelt Kuipers aan de bar van café De Kerk, een gezellige kroeg aan de Oude Kerkstraat waar hij graag komt. „Ik zag mijn vijftigste verjaardag naderen en besloot een keuze te maken, Ik heb het dus gewoon gedaan. En ik heb er geen seconde spijt van.”

Dat Kuipers zijn verhaal vertelt in café De Kerk van uitbaters Kim en Evi is geen toeval. „Je zou kunnen zeggen dat mijn wandelreisbureautje hier is ontstaan”, grinnikt Kuipers. „Ik heb Kim en Evi gevraagd of ik een poster mocht ophangen van mijn eerste wandelreis. Die reis, naar de Wicklow Mountains in Ierland, zat in een oogwenk vol.”

Het idee om meer te gaan genieten van wandelen en anderen te besmetten met die passie, ontstond decennia geleden. De piepjonge Kuipers was met zijn ouders op vakantie aan de Catalaanse kust, net boven Barcelona. „Ik denk dat ik zeven jaar oud was”, herinnert de Boxtelaar zich. „Terwijl mijn moeder op het strand lag in Palamos, ging ik met mijn vader een stukje wandelen. We ontdekten een paad-

Wim Kuipers (rechts) poseert met een van zijn wandelaars op een hooggelegen wandelpad die deel uitmaakt van El Camenito del Rey. Brabants Centrum nam met Marc Cleutjens en Peter de Koning deel aan deze avontuurlijke tocht. (Foto: Peter de Koning).

je dat naar Playa d'Aro moest voeren. Er was toen geen tijd voor een lange wandeling. Maar ik weet nog als de dag van gisteren dat ik toen besloot om dat pad ooit helemaal af te lopen.”

Kuipers deed het vele jaren later, in 2009. „Ik was in de buurt op vakantie met mijn kinderen en ben op zoek gegaan. En het pad was er nog steeds. Sterker nog: het bleek een naam te hebben: Camino de Ronda. Het voert van de Frans-Spaanse grens in de Pyreneeën tot Lloret de Mar en Blanes en laat een rijke afwisseling zien van bergen en dalen, prachtige uitzichten op zee, kleine baaien en verborgen strandjes. „Een ongerept landschap in een gebied dat velen alleen maar kennen van het massatoerisme”, zegt de Boxtelaar.

In 2014 besloot Kuipers het geitenpaadje dat zoveel indruk maakte in zijn jeugd deel uit te laten maken van een wandeling. Hij ging met vriendin Esther op pad en zette een meerdaagse rugzaktocht uit met enkele overnachtingen, die inmiddels al meerdere keren is gelopen. „Het is een wandeling zonder rugzakservice”, vertelt Kuipers. „Iedereen neemt dus onderweg alle bagage mee in een rugzak.”

Vorige week reisde Kuipers voor de tweede maal dit voorjaar richting Andalusië. In het achterland van Malaga biedt hij een vierdaagse wandelarrangement aan dat onder meer voert over de Camenito del Rey, een van de meest spectaculaire tochten door een smalle kloof met steile bergwanden. „Net als mijn andere reizen is afwisseling de kracht van de tocht naar de Camenito del Rey.”

Die variatie is er ook in de driedaagse reis naar Ierland, waar twee dagen rondtrekken door de Wicklow Mountains wordt afgesloten met een dagje Dublin. „Later dit jaar reis ik voor het eerst met een gezelschap naar New York, waar ik met een andere gids de vijf grootste wijken in de stad verken.”

Kuipers heeft meer in petto. Met enkele wandelvrienden bereidt hij dit jaar ook een wandelreis voor in Toscane. En volgend jaar volgt een trip naar de Azoren. „Als je wandelt beleef je het landschap of een stad totaal anders”, zegt Kuipers. „Je bevindt je in een hele andere wereld en kunt de schoonheid van het land en de mensen pas écht proeven.”

Meer weten?

Kijk op www.wimkuipers.nl.